Sygn. akt V Ca 1469/10

ODPIS

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2010

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Obrębski (spr.)

Sędziowie: SSO Joanna Staszewska
SSR del. Jerzy Kiper

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 sierpnia 2010 r. w Warszawie

sprawy ze skargi wykonawcy Hewlett - Packard Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie

przeciwko zamawiającemu Komendzie Głównej Policji w Warszawie
przy udziale wykonawcy Comparex Poland Spółka ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie

o udzielenie zamówienia publicznego

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 4 maja 2010 r. sygn. akt

KIO/UZP 664/10

postanawia:

odrzucić skargę.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność aeUrp·BrŁJlo·

ODPIS

Sygn. akt V Ca 1469/10

Uzasadnienie

Skarga nie została właściwie opłacona i z tego powodu podlega odrzuceniu. Zarządzeniem z 5 lipca 2010 r. skarżący wykonawca był wzywany do uzupełnienia brakującej części opłaty od skargi w wysokości 940.579 zł. Brakująca część opłaty

nie została uiszczona, wobec czego należało przyjąć, że niedopuszczalne jest rozpoznawanie skargi.

Obowiązek uzupełnienia opłaty wskazaną kwotą wynika z nowelizacji art. 34 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W niniejszej sprawie miał przy tym zastosowanie ust. 2 tego przepisu. Skarżący miał więc obowiązek uiszczenia opłaty w wysokości 5 % wartości przedmiotu zamówienia, z czego uiścił tylko 3000 zł., czyli opłatę od skargi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w wysokości obowiązującej do 22 grudnia 2009 r., tj. do daty nowelizacji wskazanego przepisu dokonanej ustawą z 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W ocenie Sądu Okręgowego za wskazanym rozwiązaniem przemawia także wykładnia art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej. Zgodnie z tym przepisem,, *do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy stosować należy przepisy dotychczasowe,, ,* czyli przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych w wersji obowiązującej do 22 grudnia 2009 r. Nie dotyczy to jednak zmiany wprowadzonej w powołanej ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Gdyby zamiarem ustawodawcy było zastosowanie reguły międzyczasowej zawartej w art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej, to zupełnie zbędne byłoby używanie określenia *,,o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów,,*. Wystarczające, a zarazem w pełni czytelne byłoby zapisanie, że dotychczasowe przepisy należy stosować do postępowań uregulowanych ustawą Prawo zamówień publicznych wszczętych przed 22 grudnia 2009 r.. W ten sposób nie byłoby wątpliwości, że chodzi także o postępowanie odwoławcze przed Krajową Izbą Odwoławczą oraz o skargowe postępowanie sądowe. Jeżeli jednak nie nadano art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej tak ogólnego zastosowania, to zakładając racjonalność ustawodawcy należy uznać, że określone znaczenie normatywne mają zwroty, które zostały użyte w powołanym przepisie na oznaczenie zakresu zawartej w nim normy międzyczasowej.

Odczytując znaczenie omawianego przepisu nie można abstrahować od struktury ustawy Prawo zamówień publicznych, ponieważ w art. 3 ust. 1 powołanej ustawy zmieniającej użyto zwrotów ewidentnie nawiązujących do systematyki tej ustawy. Należy więc przypomnieć, że podstawowymi jednostkami jej struktury są działy. Po dziale I *,,Przepisy ogólne,,* zamieszczony w ustawie jest dział II o nazwie *,,Postępowanie o udzielenie zamówienia,,*. W dziale III zamieszczone są *,,Przepisy szczególne,,*. W rozdziale I tego działu zawarta jest regulacja dotycząca *,,Umów ramowych,, ,* a w rozdziale 3 zamieszona jest regulacja dotycząca *,,Konkurów,,*.. Dział IV dotyczy *,,Umów w sprawach zamówień publicznych,,* dział V ma charakter ustrojowy i organizacyjny i dopiero w dziale VI zamieszczone są przepisy dotyczące *,,Środków ochrony prawnej,, ,* w tym odwołań do Krajowej Izby Odwoławczej oraz skarg do sądów okręgowych. Przegląd systematyki ustawy Prawo zamówień publicznych w porównaniu do treści art. 3 ust. 1 ustawy zamieniającej wskazuje, że spośród obszernej regulacji zawartej w poszczególnych działach powołanej ustawy omawiana norma międzyczasowa została zastosowana tylko do *postępowania o udzielenie zamówienia,,* czyli postępowania uregulowanego w dziale II tej ustawy, oraz do *,,konkursów,, ,* tj. zespołu czynności uregulowanych w rozdziale 3 działu III powołanej ustawy. Gdyby było inaczej, czyli gdyby zamiarem ustawodawcy było objęcie normą międzyczasową zawartą w art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej całej regulacji zawarte w powołanej ustawie, we wszystkich jej działach, zamieszczenie w tym przepisie zwrotu *,,oraz konkursów,,* byłoby zupełnie zbędne i bezprzedmiotowe. Skoro zwrot ten znalazł się w tym przepisie na oznaczenie przedmiotowego zakresu zawartej w nim normy, to brak jest podstaw do przyjęcia, że odnosi się ona do całej regulacji zawartej w ustawie Prawo zamówień publicznych, czyli do wszystkich spraw będących w toku w rozumieniu tego przepisu. W ten sposób należy dojść do wniosku, że do wnoszenia i rozpatrywania skarg od wyroków Krajowej Izby Odwoławczej wniesionych po 22 grudnia 2009 r. należy stosować przepisy obowiązujące w dacie wniesienia skargi.

Za prezentowanym stanowiskiem przemawia jeszcze jeden argument. Omawiany art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej zawiera normę międzyczasową odnoszącą się do spraw wszczętych przed 22 grudnia 2009 r. O ile ogólnie można powiedzieć, że sprawa ze skargi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej w szerokim znaczeniu jest rodzajem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, to nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że postępowanie sądowe wywołane skargą wniesioną po 22 grudnia 2009 r. zostało wszczęte przed tą datą. Postępowania skargowe toczące się przed sądami okręgowymi są wszczynane przed złożenie skargi. Jest to szczególny rodzaj sądowego postępowania cywilnego, które w istocie jest jednoinstancyjne. Obowiązują w nim jednak reguły postępowania sądowego zawarte w ustawie Prawo zamówień publicznych przy odpowiednim zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego regulujących postępowanie apelacyjne. Wprawdzie skarga od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej jest środkiem sądowej kontroli wyroków Izby, niemniej postępowanie poprzedzające wydanie zaskarżonego wyroku nie jest postępowaniem sądowym, ponieważ Krajowa Izba Odwoławcza, mimo niezależności organizacyjnej i ustrojowej, nie jest sądem i nie wykonuje wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 175 Konstytucji RP. Z oczywistych wręcz powodów należy przyjąć, że postępowanie sądowe uregulowane ustawą Prawo zamówień publicznych zostaje wszczęte przez wniesienie skargi. W odniesieniu do postępowań wywołanych wniesieniem takiej skargi art. 3 ustawy zmieniającej ma więc tylko takie znaczenie, że w sprawach, w których skarga została wniesiona przed 22 grudnia 2009 r., a jest rozpoznana i rozstrzygnięta wyrokiem sądu okręgowego wydanym po tej dacie, niedopuszczalne jest pobieranie opłaty w wysokości obowiązującej od wskazanej daty. Jeżeli natomiast skarga jest wnoszona po 22 grudnia 2009 r., wywołane nią postępowanie zostaje wszczęte po tej dacie i art. 3 ust. 1 ustawy zmieniającej nie może mieć zastosowania to takich spraw. Zgodnie z ogólną regułą bezpośredniego zastosowania przepisów regulujących postępowanie sądowe w sprawach cywilnych, opłata należna od pisma wszczynającego takie postępowania jest pobierana w wysokości określonej przepisami obowiązującymi w dacie wszczęcia postępowania,

czyli wniesienia skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej. Na marginesie należy zaznaczyć, że analogiczne zasady obowiązują przy rozpoznawaniu innego rodzaju środków sądowej kontroli działalności innych organów. W szczególności analogiczne zasady obowiązują przy wnoszeniu i rozpoznawaniu skarg o uchylenie wyroków sądów polubownych czy zażaleń na odmowę dokonania czynności notarialnej. W obu wskazanych przykładowo wypadkach postępowanie sądowe jest wywołane wniesieniem skargi albo zażalenia, które podlegają opłacie określonej przepisami obowiązującymi w dacie wnoszenia tych środków prawnych.

Należy zaznaczyć, że nie może mieć znaczenie dla ustalenia prawidłowego zakresu zastosowania normy zawartej w ust. 1 art. 3 ustawy zmieniającej to do jakiego poziomu ustawodawca podwyższył opłaty należne od skarg na wyroki Krajowej Izby Odwoławczej. Jest to ocena, która wykracza poza zastosowanie zmienionych przepisów i wobec tego nie należy do kompetencji Sądu Okręgowego.

Z podanych względów na postawie art. 197 ust. 1 w zw. z art. 370 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpity
Za zgodność

i